Odluka:

# Gž 1312/2021-5

## Zbirni podatci

**Broj odluke:** Gž 1312/2021-5
**Datum odluke:** 02.10.2023
**Vrsta odluke:** Rješenje
**Vrsta predmeta:** Građanski - drugostupanjski
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

## Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
Tome Skalice 2, Slavonski Brod

Poslovni broj: 4 Gž-1312/2021-5

R E P U B L I K A  H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Županijski sud u Slavonskom Brodu, u vijeću sastavljenom od sudaca Irene Dikanović-Terzić, predsjednice vijeća, Lidije Klašnja-Petrović, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Draženke Ilak, članice vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice B. R. iz Z., OIB: ..., zastupane po punomoćnici P. M., odvjetnici u Z. protiv tuženika R. u. d.o.o. u likvidaciji, Z., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku B. H., odvjetniku u Z., radi proglašenja ovrhe nedopuštenom i privremene mjere, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude i rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, od 21. rujna 2021., poslovni broj: 149 P-468/2018-41, u sjednici vijeća održanoj 2. listopada 2023.,

r i j e š i o  j e

I Žalba tužiteljice B. R. iz Z. izjavljena protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: 149 P-468/2018-41., od 21. rujna 2021. se prihvaća te se presuda ukida i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II Žalba tužiteljice B. R. iz Z. izjavljena protiv rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: 149 P-468/2018-41., od 21. rujna 2021. odbija se kao neosnovana te se rješenje potvrđuje.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja odlučeno je:

„Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

I Proglašava se nedopuštenom ovrha po zahtjevu tuženika - ovrhovoditelja R. U. d.o.o -u likvidaciji, Z., protiv tužiteljice B. R. iz Z., temeljena na rješenju o ovrsi javnog bilježnika V. M. iz Z., kao ovlaštenika ovoga suda broj Ovrv-1138/12 od dana 26.rujna 2012.godine, radi ovršne naplate glavnice od 42.407,81 kuna s pripadnostima kao ih je tuženik - ovrhovoditelj tražio od tužiteljice -nove ovršenice. II Tuženik dužan je tužiteljici platiti troškove ovoga postupka sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude do isplate, u roku od 15 dana."

Nalaže se tužiteljici B. R. iz Z., da tuženiku R. U. d.o.o. u likvidaciji, Z., naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 8.750,00 kuna, u roku od 15 dana."

1.1. Rješenjem suda prvog stupnja odlučeno je:

„Odbija se prijedlog tužiteljice za donošenje privremene mjere koja glasi:

Zabranjuje se pljenidba i prijenos novčanih sredstava sa računa po OIB-u tužiteljice na račun tuženika temeljena na rješenju o ovrsi javnog bilježnika V. M. kao ovlaštenika Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovrv-1138/12 od dana 26.rujna 2012.godine, radi ovršne naplate glavnice od 42.407,81 kuna s pripadnostima, provedba ove privremene mjere se nalaže FINI, ova privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja ovoga parničnog postupka ili do drugačije odluke suda ako se promjene okolnosti pod kojima je mjera određena."

2. Protiv prvostupanjske presude i rješenja žalbu je pravodobno podnijela tužiteljica zbog svih žalbenih razloga navedenih u članku 353. stavku 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14: dalje ZPP) s prijedlogom da se žalba uvaži i prvostupanjska odluka preinači na način da se prihvati tužbeni zahtjev ili podredno da se prvostupanjska odluka ukine i predmet vrati na ponovno suđenje pred izmijenjenim sucem te da se u ponovljenom postupku odluči o troškovima žalbe.

2.1. U žalbi navodi da prvostupanjski sud čini bitnu povredu odredaba ZPP-a iz članka 354. stavka 2. točka 11. ZPP-a i iz članka 354. stavak 1. ZPP-a, u svezi članka 8. istog zakonskog propisa jer ne postoji rješenje o nasljeđivanju poslovni broj O-6284 od 23. rujna 2013. i nepostojeće rješenje ne može biti pravni temelj za donošenje zakonite sudske odluke pa prvostupanjski sud o odlučnim činjenicama iznosi navode koji su proturječni s ispravama u sudskom spisu. Predmetnim rješenjem tužiteljica je naslijedila ½ dijela nekretnine koja je u trenutku nasljeđivanja bila opterećena pravom zaloga u korist Privredne banke Zagreb d.d. Zagreb na temelju Ugovora o kreditu od 23. lipnja 2006. u iznosu od 125.339,83 CHF u kunskoj protuvrijednosti s ugovorenim naknadama i troškovima i promjenjivom kamatom u visini od 4,55%, a ovu činjenicu postojanja prava zaloga na ostavinskoj imovini u trenutku nasljeđivanja, iako se radi o činjenici bitnoj za donošenje odluke, prvostupanjski sud prešućuje pa ističe da prvostupanjski sud nije savjesno i brižljivo ocijenio dokaze koji se nalaze u sudskom spisu čime je počinio bitnu povredu iz članka 354. stavka 1. ZPP-a u svezi sa člankom 8. ZPP-a, koja je utjecala na donošenje zakonite i pravilne odluke.

2.2. Kao daljnji žalbeni razlog ističe da je u cijelosti neutemeljen zaključak prvostupanjskog suda da naslijeđeni stan upisan u poduložak … k.o. S. nije bračna stečevina tužiteljice i pokojnog Željka Rogića jer činjenica da je nekretnina, koja predstavlja bračnu stečevinu, upisana samo na jednog od supružnika ne dovodi u pitanje pravno svojstvo te imovine niti suvlasnički udio supružnika na toj imovini pa to što je tužiteljica proglašena zakonskom nasljednicom u cijelosti, ne mijenja činjenicu da je naslijeđena imovina bračna stečevina tužiteljice i pok. Ž. R., a tužiteljica kao jedina zakonska nasljednica iza supruga i nije imala prema kome isticati prigovor na opseg ostavinske imovine pa smatra da prvostupanjski sud nije savjesno i brižljivo cijenio dokaze koji su u sudskom spisu, a posebno nije ispravno ocijenio iskaz tužiteljice, čime je također počinio bitnu povredu iz članka 354. stavka 1. ZPP-a u svezi sa člankom 8. ZPP-a, koja je utjecala na donošenje zakonite i pravilne odluke.

2.3. Nadalje tužiteljica u žalbi ističe da su neutemeljeni navodi prvostupanjskog suda da tužiteljica nije dokazala vrijednost naslijeđene imovine jer je tužiteljica tijekom postupka ukazivala na javnu ispravu koja sadrži tržišnu vrijednost

predmetnog stana i koja se nalazi u ovršnom predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-2054/2014, koji je priklopljen ovom parničnom predmetu, a vrijednost ½ dijela ovog stana, koji predstavlja naslijeđenu imovinu, potrebno je umanjiti za uknjiženo založno pravo u korist Privredne banke Zagreb d.d. Zagreb te su isto tako neutemeljeni navodi prvostupanjskog suda da tužiteljica nije pretplatila svoje obveze jer tužiteljica za dugove ostavitelja, sukladno odredbama 139. stavak 3. Zakona o nasljeđivanju, odgovora s ½ dijela stana u Zagrebu, a iznos koji je platila s naslova dugovanja ostavitelja prema izračunu prvostupanjskog suda iznosi 341.937,97 kn. Međutim, tužiteljica je za dugove ostavitelja platila iznos od 343.786,07 kn pa je utvrđeni iznos plaćenih dugova od strane prvostupanjskog suda rezultat pogrešnog zbrajanja. Slijedom iznijetog ističe da prvostupanjski sud nije postupao u skladu s odredbama članka 8. ZPP-a jer određene dokaze niti spominje niti ocjenjuje, čime je počinio bitnu povredu odredaba ZPP-a iz članka 354. stavka 2. točka 11. ZPP-a jer o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi i sadržaja isprava u sudskom spisu, kao i povredu iz članka 354. stavka 1. ZPP-a u svezi sa člankom 8. ZPP-a, koja je utjecala na donošenje zakonite i pravilne odluke.

2.4. Tužiteljica osporava i obrazloženje odluke da nije platila ništa na ime duga tuženiku jer je ovaj dio prvostupanjske odluke utemeljen na iskazu V. B., koja je saslušana tri godine prije donošenja prvostupanjske presude pa smatra da i u ovom dijelu nisu brižljivo ocijenjeni dokazi i da je počinjena bitna povreda iz članka 354. stavka 1. ZPP-a u svezi sa člankom 8. ZPP-a, koja je utjecala na donošenje zakonite i pravilne odluke. Također, osporava i utvrđenje prvostupanjskog suda da stan u Zagrebu nije prodan u okviru ovršnog postupka jer je tužiteljica dokaza da je nekretnina prodana u ovršnom postupku, u kojem tuženik nije poduzeo niti jednu radnju radi naplate svojih tražbina, radi čega je nastupila prekluzija prigovora tuženika da je tužiteljica mogla u tom postupku postići veću cijenu stana jer tužiteljica u ovršnom postupku sa stanom nije mogla slobodno raspolagati. Kako o ovim činjenicama prvostupanjski sud nije dao obrazloženje smatra da je počinio bitnu povredu odredaba ZPP-a iz članka 354. stavka 2. točka 11. ZPP-a.

2.5. U svezi privremene mjere tužiteljica navodi da je potpuno besmislen stav prvostupanjskog suda da je prijedlog za određivanje privremene mjere neosnovan radi toga jer je tužiteljica odbijena s tužbom i tužbenim zahtjevom, kao i navod da tužiteljica nije dokazala ispunjenje pretpostavki iz članka 344. Ovršnog zakona.

2.6. Osporava i odluku o parničnom trošku, koji je dosuđen tuženiku u iznosu od 8.750,00 kn jer je tuženiku dosuđen trošak sastava podneska od 1. srpnja 2021., iako taj trošak nije bio potreban za vođenje parnice, čime je počinjena povreda iz članka 354. stavka 1. ZPP-a u svezi sa člankom 155. istog zakona, koja je utjecala na donošenje zakonite i pravilne odluke.

3. Tuženik je podnio odgovor na žalbu u kojem u cijelosti osporava navode žalbe kao neosnovane.

4. Žalba tužiteljice protiv prvostupanjske presude je osnovana, a protiv rješenja kojim je odbijen prijedlog za određivanje privremene mjere je neosnovana.

5. Ispitujući pobijanu odluku u granicama žalbe te ujedno pazeći po službenoj dužnosti na pogrešnu primjenu materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, u svezi članka 365. stavka 2. ZPP-a, ovaj sud nalazi ostvarenima bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 11. ZPP-a, na koje se poziva žaliteljica jer u obrazloženju presude prvostupanjskog suda nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama zbog čega se odluka u pojedinom dijelovima ne može ispitati. Ostvarena je i bitna povreda iz članka 354. stavka 1. ZPP-a u svezi sa člankom 8. ZPP-a, koja je utjecala na donošenje zakonite i pravilne odluke.

6. Predmet spora je proglašenje nedopuštenom ovrhe po zahtjevu tuženika za izvansudsku naplatu iznosa od 42.407,81 kn sa zakonskom zateznom kamatom, i troškovima postupka, na temelju rješenja o ovrsi javnog bilježnika V. M. iz Z., poslovni broj Ovrv-1138/12 od 26. rujna 2012.

7. U postupku pred prvostupanjskim sudom utvrđeno je:

- da je iza pokojnog Ž. R., supruga tužiteljice proveden ostavinski postupak i da je doneseno pravomoćno rješenje o

nasljeđivanju poslovni broj O-6284/13, dana 23. rujna 2013., kojim je tužiteljica proglašena nasljednicom na cijeloj nekretnini upisanoj u zk.ul. … k.o. S. - stan broj 12 u prizemlju, koji je bio opterećen zalogom za korist Privredne banke Zagreb d.d. Zagrebu u iznosu od 125.339,83 CHF te na računu kod Privredne banke Zagreb d.d. Zagreb i Zagrebačke banke d.d. Zagreb, na kojima nije bilo novčanih sredstava i da su se djeca tužiteljice i pokojnog Ž. R. odrekla nasljedstva u svoje ime i ime svojih potomaka,

- da je tuženik protiv tužiteljice kao zakonske nasljednice pokojnog Ž. R. pokrenuo postupak izvansudske naplate po rješenju o ovrsi javnog bilježnika V. M. iz Z., poslovni broj Ovrv-1138/12 od 26. rujna 2012. te da je tužiteljica kao ovršenica rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu upućena u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja, pokrenuti parnicu radi proglašenja nedopuštenosti ovrhe iz razloga navedenih u članku 50. stavku 1. točka 7. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje OZ),

- da je protiv tužiteljice kao ovršenice Privredna banka Zagreb d.d. Zagreb pokrenula ovršni postupak radi naplate neplaćenog preostalog duga po Ugovoru o kreditu broj 9011580389 u iznosu od 96.597,71 CHF u kunskoj protuvrijednosti zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 1. svibnja 2013. do isplate i to na nekretnini tužiteljice upisanoj u zk.ul. … k.o. S., koja je bila predmet nasljeđivanja, zatim da je u ovršnom postupku dana 22. listopada 2015., Porezna uprava, Područni ured Zagreb, pod poslovnim brojem: Klasa: 410-01/2015-01/1325, Ur.broj:513-007-24-10/2015 dostavila prosječnu tržišnu vrijednost za nekretninu koja je bila predmet ovršnog postupka u iznosu od 7.426,64 kn/m2 (površina stana:50,09 m2) i da se Privredna banka Zagreb s ovom tržišnom vrijednošću suglasila te da je ovršni postupak nakon toga obustavljen jer je P. b. Z. povukla prijedlog za ovrhu,

- da su tužiteljica i P. b. Z. d.d. Z. zaključili Ugovor o nagodbi te dva Aneksa ovog ugovora, prema kojima je tužiteljica za dug Ž. R., kao korisnika kredita, platila ukupan iznos 37.520,00 eura po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan uplate i da je Privredna banka izdala brisovno očitovanje na temelju kojeg je izvršeno brisanje uknjiženog založnog prava na predmetnom stanu,

- da je tužiteljica na temelju kupoprodajnog ugovora prodala stan Z. P. i da je naznačena cijena u ugovoru 40.520,00 eura,

- da je tužiteljica na temelju pravomoćne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj 109 P-6265/14-7 od 18. ožujka 2015., platila pravnoj osobi M. d.d. Z. na ime duga pokojnog Ž. R. iznos od 25.625,66 kn,

- da je tužiteljica pravnoj osobi E. M. d.o.o. Z., na ime duga pokojnog Ž. R., platila iznos od 9.800,30 kn i iznos od 3.323,62 kn,

- da je tužiteljica pravnoj osobi B2 K. d.o.o. Z., na ime duga pokojnog Ž. R., platila iznos od 24.000,00 kn,

- da se protiv tužiteljice vodi ovršni postupak koji je pokrenula V. i o. d.o.o. Z. za dug utvrđen pravomoćnim rješenjem javnog bilježnika M. B. iz Z. poslovni broj: Ovrv-8219/13 od 27. svibnja 2013., koje se rješenje nalazi u Očevidniku o redoslijedu prisilne naplate kod Financijske agencije i poslovne banke kod koje tužiteljica ima otvoren račun te da u postupku nije utvrđeno da bi tužiteljica izvršila plaćanja po navedenoj ovrsi,

- da je tužiteljica odustala od dokaznih prijedloga za financijsko vještačenje i građevinsko vještačenje uz obrazloženje da je materijalnim dokazima i ispravama dokazala vrijednost naslijeđene imovine i visinu duga pokojnog Ž. R., koji je podmirila vjerovnicima te da je prvostupanjski sud odluku utemeljio na stanju sudskog spisa.

8. Pravilan je stav prvostupanjskog suda da nekretnina koju je naslijedila tužiteljica iza pokojnog Ž. R. nije bračna stečevina jer na temelju članka 232. stavka 5. ZN-a pravomoćno rješenje o nasljeđivanju veže stranke koje su sudjelovale u postupku ostavinske rasprave ukoliko im nije priznato pravo da svoj zahtjev ostvaruju u parnici. Naime, rješenjem o nasljeđivanju ne odlučuje se samo o nasljednim pravima, već i o objektu tih prava, a to znači da se utvrđuje opseg i sastav ostavine. Ako stranke koje su sudjelovale u ostavinskom postupku nisu isticale zahtjev za izdvajanje dijela iz ostavine pojedinih stvari ili prava, sud nije ovlašten ispitivati ulaze li sve stvari ili prava, koji su prijavljeni kao

ostavina u njen sastav, odnosno pripada li alikvotni dio nekom sudioniku ostavinskog postupka po drugoj osnovi umjesto iz nasljednopravnog odnosa. Upravo zbog pravne sigurnosti uzima se da je istinito ono što je utvrđeno pravomoćnom sudskom odlukom pa dakle i obujam ostavine i njen sastav, koji je utvrđen pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju. Samo ako se isključi pravo osoba koje su sudjelovale u ostavinskom postupku isticati zahtjev za izdvajanje dijela, pojedinih stvari ili prava iz raspravljene imovine, može se sačuvati načelo pravomoćnosti, a to znači da pravomoćna sudska odluka obvezuje stranke koje su sudjelovale u postupku pa i kada se time stvara (konstituira) neko subjektivno pravo koje ne proizlazi iz građanskopravnog odnosa na koji se odnosi odluka (pravni stav Vrhovnog suda RH poslovni broj Rev-254/08-2). Tužiteljica nije u ostavinskom postupku tražila izdvajanje dijela stvari ili prava iz utvrđene ostavine po bilo kojoj osnovi pa tako ni temeljem udjela u bračnoj stečevini pa ne može nakon pravomoćnog okončanja ostavinskog postupka u kojem je sudjelovala zahtijevati izdvajanje iz tako utvrđene ostavine bilo kojeg dijela te imovine, prava ili stvari po bilo kojoj osnovi. Stoga prvostupanjski sud u ovom dijelu presude nije pogrešno utvrdio činjenično stanje niti pogrešno primijenio materijalno pravo te nije počinio bitnu povredu na koju se ukazuje u žalbi.

8.1. Isto tako, osnovano prvostupanjski sud zaključuje da je stan, koji je tužiteljica naslijedila kao ostavinsku imovinu, nije prodan u okviru ovršnog postupka poslovni broj Ovr-2054/14 Općinskog građanskog suda u Zagrebu jer je ovaj postupak, nakon što je pribavljena tržišna vrijednost nekretnine, završen obustavom postupka zbog povlačenja prijedloga za ovrhu. Točno je da tužiteljica nije slobodno mogla raspolagati stanom, ali ne zbog ovršnog postupka koji je pravomoćno obustavljen, nego zbog uknjiženog založnog prava za korist P. b. Z., a koje je založno pravo bilo uknjiženo na nekretnini u vrijeme stjecanja ostavinske imovine i koje je tužiteljica isplatila prodajom naslijeđenog stana u iznosu od 37.520,00 eura po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan uplate. Navedeni iznos, koji je teretio naslijeđenu nekretninu, prvostupanjski sud je uzeo u obzir pri zbroju ukupno plaćenih dugova pokojnog Ž. R..

9. Međutim, osnovano tužiteljica u žalbi ističe da su neutemeljeni navodi prvostupanjskog suda kako tužiteljica nije dokazala kolika je vrijednost naslijeđene imovine jer je odustala od dokaznog prijedloga za građevinsko vještačenje, slijedom čega je prvostupanjski sud kao vrijednost stana uzeo vrijednost zaloga iz Ugovora o kreditu za kupnju stana, koji je sklopljen 23. lipnja 2006., a koji zalog iznosi 125.339,83 CHF, odnosno u protuvrijednosti u eurima 70.000,00 eura. Naime, tužiteljica je tijekom postupka ukazivala na javnu ispravu, koja sadrži tržišnu vrijednost predmetnog stana i koja se nalazi u ovršnom predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-2054/2014. U ovaj ovršni predmet prvostupanjski sud je izvršio uvid te mu je bila na raspolaganju javna isprava, koju je dana 22. listopada 2015. izdalo nadležno tijelo - Porezna uprava, Područni ured Zagreb u okviru svojih ovlasti, a koja je pri utvrđenju tržišne vrijednosti nekretnine morala voditi računa o svim elementima na temelju kojih se procjenjuje vrijednost nekretnine. Prema podacima Porezne uprave, tržišna vrijednost m2 za stan u Z. na adresi H. b. 3, u prizemlju objekta, iznosi 7.426,64 kn. Stan koji je naslijedila tužiteljica ima 50,09 m2 pa prema podacima Porezne uprave tržišna vrijednost stana 2015. godine iznosi 372.000,40 kn. Ovu vrijednost stana prihvatila je ovrhovoditeljica P. b. Z. d.d. Z. u predmetnom ovršnom postupku.
9.1. Na temelju članka 139. stavka 3. Zakona o nasljeđivanju („Narodne novine“ broj 48/03, 163/03 i 35/05 dalje ZN, koji je vrijedio u vrijeme donošenja rješenja o nasljeđivanju), nasljednik odgovara za dugove ostavitelja do visine vrijednosti naslijeđene imovine. U prvostupanjskoj odluci u potpunosti je izostalo obrazloženje zašto sud nije prihvatio javnu ispravu o visini vrijednosti stana koji je naslijedila tužiteljica, a koju je izdalo nadležno tijelo u okviru svojih ovlasti 22. listopada 2015., već je kao vrijednost stana uzeo podatak o vrijednosti zaloga iz 2006. godine, iako je naslijeđena imovina prešla na tužiteljicu 2013., a opće poznata je činjenica i javno dostupna da su u razdoblju 2012. - 2015. prema podacima Državnog zavoda za statistiku, vrijednosti nekretnina bilježile kontinuirani pad te da su tržišne vrijednosti nekretnina 2013. i 2015. bile približno slične. Osnovani su stoga žalbeni navodi tužiteljice u ovom dijelu jer prvostupanjski sud nije ocijenio navedeni dokaz o tržišnoj vrijednosti stana, čime je počinio bitnu povredu iz članka 354. stavka 1. ZPP-a u svezi sa člankom 8. ZPP-a, a to je utjecalo na donošenje pravilne i zakonite presude.

10. U odnosu na visinu plaćenih dugova ostavitelja Ž. R., prvostupanjski sud je utvrdio ukupan iznos plaćenog duga od 241.437,97 kn. Pri tome prvostupanjski sud nije uzeo u obzir uplatu iznosa od 500,00 kn, koju je tužiteljica izvršila na ime duga pravnoj osobi B2 K. d.o.o. Z., iako je u obrazloženju presude konstatirao uplatu predmetnog iznosa. S obzirom da odluka ne sadrži razloge zašto prvostupanjski sud nije uzeo u obzir navedenu utvrđenu činjenicu, počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 11. ZPP-a.

11. Ujedno ovaj drugostupanjski sud napominje prvostupanjskom sudu da je tužiteljica na parnicu upućena iz razloga navedenih u članku 50. stavku 1. točka 7. Ovršnog zakona ("Narodne novine broj" 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje OZ-) jer je istakla da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu protiv nje kao ovršenice iz razloga podmirenih dugova vjerovnicima za račun ostavitelja do visine vrijednosti naslijeđene imovine, a ne kako to navodi prvostupanjski sud zato što je tužiteljica tvrdila da je podmirila dug ovrhovoditelju, ovdje tuženiku. Stoga je utvrđenje pretpostavki za primjenu članka 50. stavak 1. točka 7. OZ-a potrebno utvrditi iznosom ukupnih plaćenih dugova na koje je ukazivala tužiteljica i utvrđenom visinom vrijednosti naslijeđene imovine.

12. Na temelju članka 369. stavak 1. ZPP-a, zbog počinjenih bitnih povreda postupka, ukinuta je pobijana presuda i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, u stadij glavne rasprave

13. U odnosu na žalbu protiv rješenja o odbijanju prijedloga za određivanje privremene mjere, prvostupanjski sud je u pobijanom rješenju zaključio da za određivanje predložene privremene mjere nisu ostvareni zakonski uvjeti propisani u članku 344. OZ-a. Pravilno je prvostupanjski sud odbio prijedlog tužiteljice za određivanje privremene mjere, ali je to trebao učiniti iz drugih razloga. 13.1. U ovom parničnom postupku tužiteljica ističe zahtjev za utvrđenje nedopuštenom ovrhe, konkretno pljenidbe i prijenosa sredstava s računa tužiteljice temeljem osnove za plaćanje - rješenja javnog bilježnika, u korist tuženika. Dakle, tužiteljica nije postavila kondemnatorni tužbeni zahtjev, nego deklaratorni pa ne postoji tražbina tužiteljice prema tuženiku u smislu članka 2. stavka 1. točka 1. OZ, odnosno, pravo na neko davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje, a koja bi se tražbina do pravomoćnog okončanja te parnice imala osigurati privremenom mjerom. Naime, novčana tražbina tužiteljice kod proglašenje ovrhe nedopuštenom ne postoji, jer se ovdje radi o procesnim pravnim sredstvima - prijedlogu i tužbi radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Svrha koju neosnovano tužiteljica želi postići privremenom mjerom u parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, se u ovom slučaju ostvaruje prijedlogom ovršnom sudu za donošenje rješenja kojim će naložiti Agenciji da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava iz članka 210. stavka 1. OZ-a, na koji prijedlog se, prema stavku 2. toga članka, na odgovarajući način primjenjuju odredbe Ovršnog zakona o odgodi ovrhe (članak 65. OZ-a). 13.2. S obzirom da ne postoji nenovčana tražbina tužiteljice koja bi se imala osigurati privremenom mjerom u ovom parničnom postupku, u konkretnom slučaju nisu ostvarene pretpostavke za određivanje privremene mjere osiguranja iz članka 344. OZ-a pa je prvostupanjski sud pravilno primijenio navedenu odredbu OZ-a kada je, iako zbog drugih razloga, odbio prijedlog za osiguranje.

14. Iz navedenih razloga, a na temelju članka 380. točka 2. ZPP-a, odbijena je žalba tužiteljice protiv prvostupanjskog rješenja kao neosnovana te je rješenje potvrđeno u cijelosti.

15. S obzirom da je ukinuta prvostupanjska presuda, ukinuta je i odluka o troškovima postupka pa će prvostupanjski sud, u ponovljenom postupku, odlučiti o cjelokupnim troškovima parničnog postupka, dakle i o troškovima žalbenog postupka, vodeći računa o odredbi članka 155. ZPP-a.

16. U ponovljenom postupku sud prvog stupnja provest će novu glavnu raspravu, ponovno će ocijeniti dokaze u sudskom spisu i otkloniti bitne povrede na koje mu je ukazano ovom odlukom te će pravilnom analizom svih provedenih dokaza (članak 8. ZPP-a), donijeti pravilnu i zakonitu odluku u odnosu na ukinutu presudu.

17. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci odluke.

Slavonski Brod, 2. listopada 2023.

Predsjednica vijeća

Irena Dikanović-Terzić